

Arrest

**nr. 340 588 van 5 februari 2026
in de zaak RvV X / VIII**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. J.P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. J.P. LIPS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers vingerafdrukken werden meermaals geregistreerd in het kader van een verzoek om internationale bescherming. Zo diende verzoeker een aanvraag in in Oostenrijk op 6 december 2020 en twee aanvragen in Frankrijk, zowel op 19 januari 2021 als op 6 maart 2023. Verzoeker doorliep in Frankrijk twee procedures inzake internationale bescherming die uiteindelijk aanleiding gaven tot een afwijzende beschikking van de *Cour Nationale du Droit de l'Asile* (CNDA) van 27 juni 2023.

1.2. Verzoeker reisde door naar België en diende alhier op 23 juni 2023 wederom een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie trof op 27 juli 2023 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26*quater*).

1.4. Verzoeker bood zich op 30 januari 2024 aan in het aanmeldcentrum, maar wegens het overschrijden van de overdrachtstermijn van de bijlage 26*quater* werd het dossier op 2 februari 2024 overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal).

1.5. De commissaris-generaal trof op 29 november 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 2 december 2024 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pasjtoe origine te zijn. U bent een moslim van de soennitische streek. U bent geboren in het dorp Basawal, gelegen in het district Momand Dara in de provincie Nangarhar. U woonde van 1390 tot 1397 van de Afghaanse kalender (AK), hetgeen overeenkomt met maart 2011/2012 tot maart 2018/2019 van de Gregoriaanse kalender (GK), in het dorp Samarkhel, gelegen in het district Behsud omdat uw vader voor het leger ging werken. U ging tot de achtste klas naar school en kan lezen en schrijven in Pasjtoe. U heeft vijf broers genaamd Z.(…), G.(…), K.(…), H.(…) en I.(…) en één zus, M.(…).

Uw vader werkte van 1387 tot 1394 AK (maart 2008/2009 tot maart 2015/2016 GK) als soldaat bij het Afghaans Nationaal Leger (ANA) in de provincie Farah.

Van 12/7/1395 AK (3/10/2016 GK) tot de eerste maand van 1397 (maart/april 2018) werkte u als soldaat in het ANA in uw eigen dorp Momand Dara.

Drie maanden voor uw vertrek uit Afghanistan belden de taliban naar uw vader dat u moest stoppen met uw job. Als uw vader dat niet deed, zou hij gedood worden en zouden zijn kinderen ontvoerd worden. U wilde echter niet met uw job stoppen. Een maand voor uw vertrek kwamen de taliban naar het huis van uw paternale oom en zeiden dat uw oom u moest verplichten om te stoppen met uw werk, anders zouden ze hem doden. Na deze bedreiging stopte u met werken en besloot u om het land te verlaten.

U verliet Afghanistan op 7/1/1397 AK (27/3/2018). U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Noord-Macedonië, Servië, Roemenië, Hongarije, Tsjechië, Oostenrijk en Duitsland naar Frankrijk, waar u aankwam in januari 2021 en een verzoek om internationale bescherming indiende. Nadat uw verzoek werd afgewezen, reisde u door naar België, waar u aankwam op 22 juni 2023. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 23 juni 2023.

In de zesde of zevende maand van 1397 AK (augustus/oktober 2018 GK) ging uw broer Z.(…) bij het ANA. Hij werkte als soldaat tot aan de machtsovername in de provincie Uruzgan.

Toen de machtsovername plaatsvond, zijn uw vader en uw broer Z.(…) naar Iran gevlucht.

Eén maand na de machtsovername kwamen de taliban opnieuw naar uw huis en vroegen ze aan uw paternale oom waar jullie waren.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban omwille van uw werkzaamheden als soldaat bij de voormalige overheid.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten voor: uw legerbadge; uw bankkaart van New Kabul Bank; een foto van vier pasfoto's waarop u een camouflagehemd draagt; kopieën van twee Afghaanse laboratoriumrapporten op uw naam uit 2016; een kopie van uw vaccinatiekaart van Unicef; een kopie van de etaskara van uw vader; een kopie van het pensioenboekje van uw vader; tien foto's van het werk van uw vader; een kopie van de legerbadge van Z.(…); een kopie van de New Kabul Bank kaart van Z.(…); 6 foto's van het werk van Z.(…); vijf pagina's medische documenten uit Frankrijk inzake een urologische operatie die u moest ondergaan; een foto van u, Z.(…), uw neven L.(…) en A.(…) en een vriend; een kopie van de Belgische verblijftitels van uw familieleden G.(…) K.(…) W.(…), L.(…) K.(…) M.(…) en H.(…) M.(…); acht foto's van uw vader en broer in Iran.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Hoewel u medische documenten neerlegde van een operatie in Frankrijk omwille van nierproblemen (groene map, p. 9), maakte u nergens gewag dat deze operatie, die dateert van 26 mei 2023, een invloed zou hebben op uw capaciteiten om deel te nemen aan uw persoonlijke onderhouden.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van Afghanistan zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van de volgende redenen blijkt immers dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Ten eerste moet gewezen worden op talloze incoherenties tussen de verklaringen die u aflegde tijdens uw asielprocedure in Frankrijk en wat u in België verklaarde bij de DVZ en op het CGVS. Van een persoon die

beweert te vrezen voor zijn vrijheid en leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij van bij de aanvang van de asielpcedure alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker die elementen die de directe aanleiding van zijn vlucht uit zijn land van herkomst zouden zijn geweest, zoals uw werkzaamheden in Afghanistan, en dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt. Dit heeft u duidelijk nagelaten te doen, wat nefast is voor uw algehele geloofwaardigheid.

Wat betreft uw taskara verklaarde u op het CGVS dat u deze moest achterlaten bij het ministerie van Defensie (CGVS 1, p. 3). In Frankrijk legde u uw taskara dan weer gewoon neer (entretien, p. 9).

U verklaarde in Frankrijk ook dat u niet naar school ging en niet kan lezen en schrijven (blauwe map, 1 - entretien, p. 3). In België zei u echter dat u tot de achtste klas naar school ging en dat u kan lezen en schrijven in het Pasjtoe (CGVS 1, p. 6-7).

Hoewel u in België verklaarde dat u nooit een andere job had dan die van soldaat in het Afghaanse leger (CGVS 1, p. 7), verklaarde u in Frankrijk dat u in Afghanistan rondreed met een sarange. U bracht groenten naar de markt en vervoerde passagiers (blauwe map, 1 - entretien, p. 4). U verliet Afghanistan nadat de taliban u bevolen hadden om hen naar een naburig dorp te rijden. Daar ontstond een gevecht met overheidstroepen. De volgende avond kwamen de taliban naar uw huis en beschuldigden u van spionage, waarna uw ouders beslisten om u het land uit te sturen (blauwe map, 1 - entretien, p. 10-11). U repte met geen woord over uw vermeende werkzaamheden als soldaat bij het ANA, die in België de kern van uw asielaanvraag uitmaken. Nochtans verklaarde u op het CGVS, na eerst te hebben gezegd dat u in Frankrijk iets anders had gezegd, maar daar nu niet over wilde praten, dat u in Frankrijk letterlijk dezelfde problemen had verklaard als in België, namelijk de problemen van het leger, en dat u er letterlijk dezelfde documenten had neergelegd (CGVS 2, p. 7).

Verder verklaarde u in Frankrijk dat u drie broers heeft, K(...), K(...) en H(...) en één zus M(...) (blauwe map, 1 - entretien, p. 8). In België heeft u plots twee extra broers namelijk Z(...) en I(...) (verklaring DVZ, vraag 19; CGVS 1, p. 5).

Daarnaast zijn uw verklaringen over uw vertrek en reisweg incoherent. Tijdens uw asielpcedure in Frankrijk verklaarde u dat u Afghanistan verliet op 6 augustus 2019 en dat u één maand in Iran verbleef en twee maanden in Turkije (blauwe map, 1 - entretien, p. 9). In België verklaarde u dan weer dat u Afghanistan verliet op 7/1/1397 AK (27/3/2018 GK) (CGVS 2, p. 30) nadat u bedreigingen had ontvangen van de taliban (CGVS 1, p. 18-19) en dat u vier maanden in Iran verbleef en een jaar en vier maanden in Turkije (verklaring DVZ, vraag 42).

Verder kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u in Afghanistan werkzaam was als soldaat bij het ANA van eind 2016 tot begin 2018. Behalve dat u beweerde ook in Frankrijk te hebben verklaard dat u werkte voor het ANA, hetgeen niet het geval is (zie supra), wijst het CGVS nog op de volgende elementen die de geloofwaardigheid van uw werk als soldaat onderuit halen.

U legde over enkele elementen van uw werkzaamheden incoherente verklaringen af. Tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u deel uitmaakte van het eerste peloton (CGVS 1, p. 12). Tijdens uw tweede onderhoud zei u dan weer dat u tot het tweede peloton behoorde (CGVS 2, p. 13). Over 'N(...)' verklaarde u tijdens uw eerste onderhoud dat hij de commandant van uw compagnie was (CGVS 1, p. 12). Tijdens uw eerste onderhoud stelde u dan weer dat N(...) de commandant van uw peloton was en dat 'S(...)' M(...) S(...)' de leiding had over uw compagnie (CGVS 2, p. 15).

U kon verder niet alle provincies noemen die onder het commando vielen van het 201ste korps. U vermeldde Nangarhar, Kunar, Laghman en Nuristan, maar vergat Kapisa, Parwan en Panjshir (CGVS 2, p. 13; blauwe map, 4). U kende ook het logo van het Selab korps niet en kon het logo niet aanduiden wanneer u verschillende logo's waaronder dat van het Selab korps werden getoond (blauwe map, 2). U had de logo's nog nooit gezien, maar stelde wel dat u wel de rangen kon herkennen (CGVS 2, p. 14). Nochtans maakte u ook fouten tegen de rangen. Zo verklaarde u dat een kolonel één schaar en twee sterren op de schouder draagt. Uit informatie beschikbaar op het CGVS blijkt echter dat een kolonel één schaar en drie sterren draagt (blauwe map, 3).

De naam 'L(...) J(...) Z(...)', hoofd van het Kabul Military Training Centre, waar u uw training zou hebben gedaan (CGVS 1, p. 7), kon u niet thuisbrengen en ook de naam 'T(...) S(...) B(...)', plaatsvervangend minister van Defensie in uw vermeende periode van tewerkstelling, zei u niets (CGVS 2, p. 23; blauwe map, 5).

Ook wat betreft militaire operaties in uw regio overtuigen uw verklaringen niet. Zo verklaarde u eerst dat mensen van uw compagnie ook gingen vechten tegen IS in Achin (CGVS 2, p. 21) om enkele vragen later dan weer te stellen dat mensen van uw compagnie er niet naartoe gingen omdat jullie elders gestationeerd waren (CGVS 2, p. 22). U had verder nooit gehoord over grote operaties van het bataljon of van sweeping of clearing operaties in uw regio van tewerkstelling (CGVS 2, p. 21-22). Nochtans blijkt uit een krantenartikel van Pajhwok dat dit wel degelijk gebeurde in en rond Momand Dara (blauwe map, 6).

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. Documenten hebben vooreerst slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf) blijkt bovendien dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

Voor zover u een kaart van New Kabul Bank neerlegde (groene map, 2), blijkt uit niets dat u deze kaart kreeg omwille van het uitoefenen van een overheidsfunctie.

Wat betreft foto's van uw werkzaamheden legde u vier pasfoto's neer, genomen op hetzelfde ogenblik, waarop u te zien bent in een camouflagehemd (groene map, 3). Uit deze pasfoto's blijkt opnieuw niet dat u daadwerkelijk tewerkgesteld was bij het ANA. Elke persoon kan immers een camouflagehemd aantrekken en een foto nemen. Bovendien bestaan er mogelijkheden genoeg om uw eigen hoofd te fotoshoppen op een militair tenue. Voor het overige kon u geen enkele foto neerleggen van uw eigen werkzaamheden, terwijl u dan weer wel foto's kon neerleggen van het werk van uw vader en Z.(...) (groene map, 5 en 8). Uw verklaring hiervoor, dat u veel foto's had op uw gsm, maar dat u die kwijtspeelde in Griekenland (CGVS 1, p. 3), overtuigt niet. Aangezien u incoherente verklaringen aflegde over uw reisweg en vertrekdatum (zie supra) kan er ook geen geloof worden gehecht aan incidenten tijdens die reisweg. Dat u verder vermeende collega's hebt van wie u weet dat ze in Iran en Turkije verblijven (CGVS 1, p. 18) maar er niet in slaagde om enige andere foto's van uw werkzaamheden neer te leggen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw tewerkstelling.

Verder verklaarde u dat u geen opleidingscertificaat kon neerleggen omdat u daar tijdens de afstudeerceremonie alleen een foto van mocht nemen. U kreeg het certificaat pas als uw contract was afgerond (CGVS 2, p. 23). Deze verklaring over de afwezigheid van een opleidingscertificaat mist de nodige realiteitszin.

Omwille van al het bovenstaande kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw vermeende werkzaamheden bij het ANA. Dat u toch een zekere plausibele kennis tentoonspreidde aangaande het ANA en soms anekdotisch en vlot kon antwoorden, kan hier, gelet op de aard en ernst van bovenstaande vaststellingen, geen ander licht op werpen. Uit niets blijkt immers in welke omstandigheden u die kennis verworven heeft en of uw anekdotische verklaringen werkelijk waarachtig zijn, daar zij niet objectief verifieerbaar zijn. Bovendien zou u als soldaat hebben gewerkt in uw eigen geboortestreek waar u jarenlang woonde en waar uw familie nog steeds verblijft (CGVS 1, p. 4-5) waardoor kan worden verondersteld dat u als loutere inwoner al kennis had over de regio en de aanwezige veiligheidstroepen, anti-overheidselementen en veiligheidsincidenten.

Gezien u uw werkzaamheden niet aannemelijk wist te maken, kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw problemen met de taliban (CGVS 1, p. 18-20), omdat deze rechtstreeks voortvloeien uit uw ongeloofwaardig bevonden activiteiten bij het ANA. Uw verklaringen over deze bedreigingen kunnen hoe dan ook niet overtuigen.

U ben vooreerst incoherent over het moment waarop uw vader en oom bedreigd werden door de taliban. Bij de DVZ verklaarde u dat de taliban drie maanden voor uw vertrek naar het huis van uw paternale oom kwamen en dat uw vader twee maanden voor uw vertrek werd opgebeld door de taliban (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u opnieuw dat uw vader bedreigd werd twee maanden voor uw vertrek en dat het gebeurde in het jaar 1397 (CGVS 1, p. 19). U zei echter dat u Afghanistan verliet op 7/1/1397 AK (27/3/2018 GK) (CGVS 1, p. 21) waardoor de bedreigingen twee maanden voor uw vertrek onmogelijk in 1397 konden plaatsvinden. Tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS verklaarde u dan weer dat het uw vader was, en niet uw oom, die drie maanden voor uw vertrek uit Afghanistan door de taliban bedreigd werd (CGVS 2, p. 24) en dat uw oom één maand voor uw vertrek, en geen drie maanden, benaderd werd door de taliban (CGVS 2, p. 24).

U bent ook incoherent over het ogenblik waarop de taliban na uw vertrek nog naar u zijn komen vragen. Tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS verklaarde u dat dit gebeurde in de periode dat u het land was ontvlucht. Het was ongeveer zes jaar geleden en jullie hadden sindsdien niets meer van de taliban gehoord. U verklaarde uitdrukkelijk dat er voor of na de machtsovername geen andere incidenten meer waren geweest (CGVS 1, p. 19-20). Tijdens uw tweede onderhoud verklaarde u dan weer dat de taliban één maand na de machtsovername naar uw paternale oom kwamen om te vragen om u aan hen te geven (CGVS 2, p. 24 en 29).

Ook uw verklaringen over het gesprek tussen uw oom en de taliban voor uw vertrek en uw houding na het ontvangen van de bedreigingen ondermijnen de geloofwaardigheid van de bedreigingen. Gevraagd wat de taliban allemaal zeiden toen ze bij uw paternale oom op bezoek kwamen, zei u dat de taliban aan uw oom vroegen om u te verplichten te stoppen met uw werk, anders zouden ze uw oom meenemen en doden. Nadat uw oom antwoordde dat hij u ging aanspreken en de boodschap zou overbrengen, gingen de taliban weg zonder nog iets anders te zeggen of te doen (CGVS 2, p. 26-27). Vervolgens gevraagd waarom u niet stopte met werken nadat de taliban uw vader hadden bedreigd, antwoordde u eerst dat u dacht dat de taliban wel zouden stoppen en jullie met rust zouden laten, vervolgens dat de taliban altijd eerst een bedreiging gaven, en nadien dat de taliban eerst drie bedreigingen gaven en als die niet serieus genomen werden ze dan keken wat ze zouden doen (CGVS 2, p. 27). Dit zouden de taliban aan uw paternale oom verteld hebben toen ze

naar zijn huis kwamen een maand voor uw vertrek (CGVS 2, p. 28). Nochtans werd u voordien bevroegd over alles wat er tussen de taliban en uw paternale oom werd gezegd tijdens dat bezoek en maakte u toen geen enkele melding over de drie voorafgaande bedreigingen (CGVS 2, p. 26-27). U was het vergeten (CGVS 2, p. 28). Het lijkt er dan ook sterk op dat u uw verklaringen aanpast naarmate u gevraagd wordt om uitleg te verschaffen over uw vreemde houding om de doodsb bedreiging aan uw vader en broers en zus niet ernstig te nemen en gewoon door te blijven werken.

Verder moeten er vraagtekens geplaatst worden bij de werkwijze van de taliban. U stelde dat de taliban na uw vertrek en dat van uw familieleden naar het huis van uw oom kwamen en vroegen waar iedereen was. Nadat uw oom zei dat jullie weggingen, zijn de taliban gewoon vertrokken (CGVS 2, p. 30). Dat de taliban jullie eerst meermaals met de dood bedreigen om vervolgens uw oom op zijn woord te geloven en niet eens een huiszoeking uit te voeren, is wel erg kortzichtig van de taliban. Er valt immers niet in te zien waarom uw oom de waarheid zou vertellen en zijn familie zomaar zou overdragen aan personen die hem en zijn familie met de dood hebben bedreigd.

Wat betreft het werk van uw vader en Z.(...) bij het ANA kan het volgende opgemerkt worden.

Ten eerste maakt u niet aannemelijk dat Z.(...) uw broer is. Hierdoor maakt u ook niet aannemelijk dat u omwille van zijn werkzaamheden iets dient te vrezen bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan. Zoals hierboven reeds werd opgemerkt, noemde u tijdens uw asielprocedure in Frankrijk maar drie broers namelijk K.(...), K.(...) en H.(...). Dat u in België plots een extra broer heeft, die ook nog eens een gevoelige job bij de voormalige overheid uitoefende, is wel erg toevallig. De door u neergelegde foto waarop u en Z.(...) afgebeeld zouden staan, is onvoldoende om te besluiten dat dit daadwerkelijk uw broer zou zijn. Uit de foto valt immers geen verwantschap af te leiden. Ook uit de door u neergelegde kopieën van de ANA-badge en de bankkaart van Z.(...) en de foto's van zijn werk (groene map, 6-8), kan geen verwantschap worden afgeleid. Dat u bovendien niets over het werk van Z.(...) kon vertellen behalve dat hij als soldaat bij de vierde brigade de luchthaven in Uruzgan bewaakte en één keer naar huis kwam (CGVS 2, p. 10), ondermijnt eveneens uw bewering dat dit zou gaan om uw broer. Dat u niet in Afghanistan was toen Z.(...) het werk deed (CGVS 2, p. 10), is geen excuus aangezien u verklaarde dat u nog contact heeft met uw familie in Afghanistan en soms ook met Z.(...) en uw vader in Teheran (CGVS 2, p. 3-4) en bijgevolg informatie over Z.(...)s werk kon inwinnen bij hen.

Zelfs indien wordt aangenomen dat Z.(...) uw broer is, quod non in casu, merkt het CGVS nog het volgende op.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_upd_ate_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

U haalde aan dat zowel uw vader als Z.(...) het land verlieten bij de machtsovername omdat ze voor de voormalige overheid werkten (CGVS 1, p. 5). Er zijn echter geen indicaties dat uw vader en Z.(...) nu, ruim drie jaar na de val, in het vizier zouden staan van de taliban.

U maakte ten eerste geen enkele melding van recente (geloofwaardige) bedreigingen aan het adres van uw vader of Z.(...) omwille van hun werk. U haalde enkel aan dat nadat uw vader in 1387 AK bij het leger ging, de taliban in 1390 AK (2011-2012 GK) naar het dorp kwamen en aankondigden dat alle personen die voor de overheid werkten hiermee moesten stoppen of dat ze anders vermoord zouden worden (CGVS 1, p. 4; CGVS 2, p. 26). Uw vader verhuisde samen met het gezin naar het dorp Samarkhel in het district Behsud en in 1397 AK (2018-2019 GK) verhuisden hij en uw familie terug naar Basawal in het district Momand Dara (CGVS 1, p. 4-5) waar uw familie vandaag nog steeds woont (CGVS 2, p. 3). Voor het overige haalde u geen concrete recente problemen van uw vader of Z.(...) aan.

Verder biedt u geen duidelijkheid over de huidige situatie van uw vader en Z.(...). U verklaarde dat ze sinds de machtsovername in Iran zijn (CGVS 1, p. 5; CGVS 2, p. 4), maar u maakt dit niet aannemelijk.

Voorreerst verklaarde u bij de DVZ op 30 juni 2023 dat de verblijfplaats van uw vader Basawal Nangarhar is (verklaring DVZ, vraag 13). Nochtans specificeerde u bij Z.(...) wel dat hij op dat ogenblik in Turkije zou verblijven (verklaring DVZ, vraag 19).

Ter staving van de verblijfplaats van uw vader en Z.(...) maakte u enkele foto's over (groene map, 15-17) die in Iran zouden zijn genomen. U kan hier niet in gevolgd worden. Op de foto waarbij uw vader aan tafel zit met een andere man (groene map, 15) komt het zonlicht langs twee kanten. De linkerkant van het gezicht van uw vader is belicht en de zon schijnt tegelijkertijd langs rechts op de tafel. Het gezicht van de andere persoon op de foto is ook langs rechts belicht door de zon. Dit is een sterke indicatie dat het gezicht van uw vader op de foto werd geplakt. Verder is het bevreemdend dat uw vader op de foto een telefoon in de hand heeft hoewel u

tijdens uw onderhoud op het CGVS verklaarde dat uw vader geen eigen gsm heeft en dat u via WhatsApp naar iemand anders moet bellen en dat die persoon de telefoon naar uw vader en Z.(...) brengt (CGVS 2, p. 4). Ook bij de tweede foto (groene map, 16), waarop de persoon links vermoedelijk Z.(...) is, zijn er indicaties van fotoshop. Zo is het gezicht van Z.(...) veel onscherper dan andere elementen op de foto. Ook hier is de linkerhelft van het gezicht van Z.(...) belicht door de zon ook al is dat zonlicht nergens anders op de foto te zien.

Voor het overige stuurde u zes foto's van uw vader in een kippenboerderij door (groene map, 17) waar uw vader en Z.(...) zouden werken in Iran (CGVS 2, p. 4). Aangezien de foto's binnen in een gebouw zijn genomen, kan uit de foto's niet opgemaakt worden dat de kippenboerderij zich in Iran zou bevinden. Daarnaast vond het CGVS aanwijzingen dat dit zou gaan om een kippenboerderij in Nangarhar, waar uw familie woont. Wanneer de foto's van uw vader vergeleken worden met een video en een artikel over kippenboerderijen in Nangarhar (blauwe map, 7) valt op dat de bouwstijl van de gebouwen nagenoeg identiek is. Op de foto's van uw vader is, net zoals in de video, te zien hoe er koorden aan het plafond hangen waarvan het einde is opgeknoopt in een bolletje. Verder zijn dezelfde plasticen voederbakken zichtbaar en komt ook de buis die aan de witte pilaren hangt met verbindingsstukken terug in de foto's van uw vader. Ook de witte muren en pilaren komen overeen en zowel op de foto's van uw vader als in de video is hetzelfde type ramen die op dezelfde hoogte staan en bedekt zijn met plastic te zien. Ook de structuur van het dak is nagenoeg identiek. Het bestaat uit rood of roestkleurige draagbalken met haaks daarop dünnere balken en daarop een laag stro. In een artikel van Pajhwok over kippenboerderijen in Nangarhar zijn opnieuw dezelfde voederbakken te zien als op de foto van uw vader. Het lijkt er dan ook sterk op dat de foto's van uw vader in de kippenboerderij genomen zijn in Nangarhar, zeker in combinatie met de vaststellingen over de twee andere foto's die volgens u in Iran zouden zijn genomen.

Verder wist u niet waar in de provincie Bushehr uw vader en Z.(...) zouden verblijven (CGVS 2, p. 3-4) ook al zijn ze daar al sinds de machtsovername (CGVS 1, p. 5), meer dan drie jaar geleden, en ondanks dat u en uw familie in contact staan met hen. Uw vader zou daarnaast geen enkel plan voor de toekomst hebben in Iran, omdat hij oud is en de grens niet kan oversteken, en hij en Z.(...) zijn er in drie jaar tijd niet eens in geslaagd is om aan een eigen gsm te geraken zodat ze zelf contact kunnen leggen met het thuisfront in Afghanistan. Deze eigenaardigheden ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de verblijfplaats van uw vader en Z.(...).

Dit doet vermoeden dat u de werkelijke verblijfplaats van uw vader en Z.(...) verhuult omdat dit niet strookt met uw verklaringen en dat uw vader en Z.(...) zich mogelijk zelfs nog in Afghanistan bevinden zonder noemenswaardige problemen.

Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met (recente) daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. U haalt verder geen vervolgingsfeiten aan ten aanzien van u of uw familieleden in de periode die volgde. Evenmin haalt u geloofwaardige elementen aan waaruit zou blijken dat uw in Afghanistan achtergebleven familieleden actueel zouden worden vervolgd. Uw paternale oom, uw broers en uw moeder wonen nog steeds in hetzelfde huis in Basawal waar u ook woonde (CGVS 1, p. 5; CGVS 2, p. 3). Uw broers werken in Afghanistan op de gronden van uw familie (CGVS 1, p. 6). Hieruit blijkt generlei dat uw familie actueel in het vizier van de taliban staat. U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan wel problemen zou kennen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v)

het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgt het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjjiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLEED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante

daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. U verwees louter naar uw problemen met de taliban omwille van uw vermeende werkzaamheden bij het ANA, maar deze zijn niet geloofwaardig (cf. supra). Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het

Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terecht komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/> PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of

Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_an_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afgaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanistan sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanistan_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) kan tot slot niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de ‘Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren’ opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan en ook in 2024 bleef het aantal gedwongen repatriëringen zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het

openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land. Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afgaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afgaanse en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afgaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afgaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van die aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen.

Uit de twee documenten van een medische laboratorium en uw vaccinatiekaart van UNICF blijkt hoogstens uw identiteit. De e-taskara en het pensioenboekje van uw vader en de foto's van zijn werk tonen louter zijn identiteit, nationaliteit en job aan, hetgeen niet ter discussie staat in deze beslissing. De ANA-badje van Z.(...), zijn bankkaart en de foto's van zijn werk tonen hoogstens aan dat deze persoon mogelijk ooit werkte voor het ANA, hetgeen het CGVS evenmin betwist. De Belgische verblijftitels van Guldad Khan Wadadar, Hazratullah Momand en Liaqat Khan Momand bevestigen hun verblijfsstatus in België en zijn verder niet relevant voor deze beslissing. De overige documenten werden hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Verzoekschrift, aanvullende nota's en stukken

2.1. Verzoekschrift

In enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, §2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, §1, eerste lid en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van het refoulementverbod uit de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en uit artikel 74/17, §1 van de vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker houdt een theoretische beschouwing over de (*supra*-)nationale bepalingen inzake internationale bescherming en over de motiveringsplicht en brengt daarna de motieven van de bestreden beslissing in herinnering waarbij hij preciseert dat hij zich niet beroept op willekeurig geweld of op de precaire socio-economische toestand in Afghanistan of op verwestering, waardoor deze overwegingen uit de bestreden beslissing volgens hem irrelevant zijn, net zoals bepaalde overwegingen over zijn vader en zijn broer en zijn hoedanigheid van familielid van een voormalige ANSF-medewerker.

Naar aanleiding van de vaststelling dat verzoeker uiteenlopende verklaringen had afgelegd over het aantal broers dat hij had, beweert verzoeker dat hij van in den beginne had gezegd dat hij vijf broers had. Vervolgens meent verzoeker dat zijn verklaringen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in Frankrijk hem niet kunnen worden tegengeworpen, omdat hij had aangegeven dat hij daar niet de volledige waarheid had verteld. Volgens verzoeker heeft dit alles ook geen uitstaans met zijn problemen in Afghanistan die verband houden met zijn tewerkstelling als soldaat bij het voormalige Afghaanse leger en de problemen met de taliban die daaruit voortvloeiden.

Verzoeker brengt een aantal van zijn verklaringen uit het persoonlijk onderhoud in herinnering betreffende de opleiding, het wapen en het bataljon waartoe hij behoorde en de plaats waar hij gelegerd was, waaruit volgens hem blijkt dat hij effectief als soldaat actief was. De inconsistenties en tegenstrijdigheden die in de beslissing worden aangehaald, zijn naar het oordeel van verzoeker veel te theoretisch en behoren volgens hem niet tot de directe leefwereld van een soldaat.

Wat de motieven betreft inzake de bewijswaarde van de neergelegde documenten, merkt verzoeker op dat geen vormfouten werden aangeduid in de documenten die op fraude wijzen en dat hij gedetailleerde en geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over hoe zijn loon werd uitbetaald.

Wat het risico betreft om bij terugkeer onder de negatieve aandacht van de taliban te komen, verwijst verzoeker naar een rapport over de *Pashtun Social Structure* om aan te tonen dat de plaatselijke leiders op dorpsniveau wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Volgens verzoeker is de commissaris-generaal tekortgeschoten in het kader van de samenwerkingsplicht en werden zijn verklaringen onvoldoende onderzocht, terwijl hem op basis van deze verklaringen het voordeel van de twijfel zou moeten worden toegekend. Verzoeker is ook van mening dat het refoulementverbod met de voeten werd getreden.

Als bijlage bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een uittreksel uit de EUAA *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024, een uittreksel uit een Amerikaans rapport *Pashtun Social Structure: Cultural perceptions and*

Segmentary lineage en een uittreksel uit een document van de NPS (Naval Postgraduate School) Summary of Afghan National Army (ANA) uit 2007 (Verzoekschrift, bijlage 3)

2.2. Aanvullende nota

Op 5 november 2025 heeft de verwerende partij een aanvullende nota overgemaakt waarbij de landeninformatie wordt geüpdatet. Volgende COI-rapporten worden toegevoegd:

“EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanist an_update_1_July_31_October_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanist_an_update_1_July_31_October_2022.pdf)

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_foc us.pdf

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_F ocus_EN.pdf

EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidance-afghanistan-2024>

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf

UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>

COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf

EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_hu manitarian_developments.

EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202411/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Cou ntry_Focus_0.pdf; HYPERLINK "https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf"

SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad van februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/sem_focus_afghanistan_return_from_abroad_20250214.pdf

3. Volle rechtsmacht

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.*, Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Bewijslastverdeling en beoordelingswijze

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting vormen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2011/95/EU) en van artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de richtlijn 2013/32/EU).

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden waaronder internationale bescherming moet worden verleend, zoals omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, §5 van de vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Onderzoek van het beroep

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en

juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en bij uitbreiding artikel 62, §2 van de vreemdelingenwet, hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Deze verplicht de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 13 augustus 2013, nr. 224.475).

5.1. Onderzoek in het licht van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

5.1.1. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/3 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967". Dit wetsartikel verwijst op zijn beurt naar het eveneens door verzoeker geschonden geachte artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A, (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon "die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."

5.1.2. Verzoeker zou een etnische pashtoun zijn die sinds zijn geboorte in het dorp Basawal in het district Momand Dara in de provincie Nangarhar heeft gewoond (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Verklaring DVZ, 30 juni 2023, persoonsgegevens)

Uit de beschikbare gegevens blijkt dat verzoeker verklaarde dat hij in zijn eigen district had gewerkt voor het *Afghan National Army* (*Ibid.*, Vragenlijst CGVS, 2 februari 2024). Hij zou gedurende een tweetal jaar voor het *201 Selab Corp, 4th Regiment, 2nd Battalion, 1st Company* hebben gewerkt en gestationeerd zijn geweest in Momand Dara in de provincie Nangarhar (*Ibid.*) Verzoeker stelde dat zijn vader en oom onder druk werden gezet door de taliban om hem het land uit te sturen, waardoor hij in 2018 uiteindelijk ook vertrokken zou zijn (*Ibid.*). Verzoeker verklaarde ook dat zijn broer Z. eveneens voor het Afghaanse leger had gewerkt (*Ibid.*).

5.1.3. Het determinerende motief van de bestreden beslissing bestaat erin dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers profiel van soldaat van het voormalige Afghaanse Nationale Leger. Verzoeker had hierover namelijk met geen woord had gerept tijdens een eerdere asielprocedure in Frankrijk (AD, stuk 6, Landeninformatie, Aanvraag derde landen 14 november 2024). Uit deze informatie blijkt dat hij verklaard had dat hij analfabeet was, nooit scholing had genoten en chauffeur was van een sarang (riksja) waarmee hij koopwaar naar de markt bracht en soms mensen vervoerde (*Ibid.*, *entretien* OFPRA 19/04/2021). Hij zou op 16 augustus 2019 Afghanistan verlaten hebben (*Ibid.*).

5.1.4. Verzoeker beweert in zijn middel dat de verklaringen die hij in Frankrijk had afgelegd hem niet kunnen worden tegengeworpen omdat hij zou hebben aangegeven dat hij daar niet de volledige waarheid had verteld. Nochtans hield verzoeker vol dat hij ook in Frankrijk zou hebben gesproken over "de problemen van het leger" en bevestigde hij uitdrukkelijk dat hij de waarheid had gesproken in Frankrijk en precies dezelfde documenten had neergelegd (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud II, 9 juli 2024, p. 7-8). Het standpunt van verzoeker vindt echter geen steun in de gegevens van het administratief dossier.

5.1.5. In zijn verzoekschrift acht verzoeker een hele resem overwegingen uit de bestreden beslissing overbodig omdat hij zich niet zou beroepen op willekeurig geweld, of op de socio-economische toestand in Afghanistan, noch op 'verwestering'. Volgens verzoeker zijn ook de overwegingen uit de bestreden beslissing over de tewerkstelling van zijn familieleden voor de voormalige Afghaanse overheid overbodig.

5.1.6. De Raad merkt op dat vele van de overwegingen uit de bestreden beslissing die verzoeker als 'overbodig' beschouwt, wel degelijk de algehele geloofwaardigheid van verzoeker in het gedrang brengen, waardoor evenmin geloof kan worden gehecht aan het door hem voorgehouden profiel van militair van het

voormalige Afghaanse Nationale Leger. Zo blijkt dat verzoeker geen origineel paspoort of taskara neerlegde en verklaarde dat hij zijn taskara bij het ministerie van defensie diende achter te laten (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud I, 30 april 2024, p. 3). In het kader van zijn asielprocedure in Frankrijk had verzoeker wel zijn taskara voorgelegd (AD, stuk 6, Landeninformatie, Aanvraag derde landen 14 november 2024, *entretien OFPRA* 19/04/2021). Ook over zijn familiesamenstelling legde verzoeker afwijkende verklaringen af. In Frankrijk verklaarde verzoeker 4 *siblings* te hebben (3 jongere broers (Kl., Kt., H.) en 1 jongere zus) (*Ibid.*), terwijl hij bij zijn huidige verzoek om internationale bescherming aangaf 6 *siblings* te hebben, waaronder 5 broers, waarvan er zelfs één (Z.) ouder zou zijn dan hijzelf (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, verklaring DVZ, 30 juni 2023, persoonsgegevens partner en gezinsleden). Deze pertinente vaststellingen, die door verzoeker niet worden weerlegd, leiden ertoe dat zijn algehele geloofwaardigheid in hoge mate op de helling komt te staan.

5.1.7. In zijn middel legt verzoeker de focus op zijn tewerkstelling als soldaat en de problemen met de taliban die daaruit zouden zijn voortgevloeid. Nochtans blijkt uit de beschikbare gegevens dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan dit aspect van zijn relaas, dat volgens verzoeker cruciaal is. Verzoeker hield voor gedurende twee jaar militair bij het voormalige Afghaanse Nationale Leger te zijn geweest in het *201st Selab Korps* en verklaarde tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud dat hij tot het eerste *platoon* van het tweede bataljon behoorde (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud I, 30 april 2024, p. 12). Bij het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker echter dat hij tot het 2de peloton van het 2de bataljon behoorde (*Ibid.*, Notities van het persoonlijk onderhoud II, 9 juli 2024, p. 11). Verzoeker bleek het logo van het *Selab Korps*, waartoe hij behoorde, niet te kennen (*Ibid.*, p. 14, AD, stuk 6, Landeninformatie, logo's ANA) Verzoeker slaagde er ook niet in alle provincies te benoemen die onder het commando vielen van het 201ste Korps (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud II, 9 juli 2024, p. 13; AD, stuk 6, Landeninformatie, *Enhancing Security and Stability in Afghanistan*, DoD, december 2018, p. 71). Verzoeker verklaarde in 2016 gedurende meer dan twee maanden een militaire opleiding te hebben gevolgd in het *Military Training Center* in Kabul (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud I, 30 april 2024, p. 7; *Ibid.*, Notities van het persoonlijk onderhoud II, 9 juli 2024, p. 23), waarvan hij overigens geen certificaat kon voorleggen, maar hij bleek de naam L. J. Z. niet te kennen (*Ibid.*), hoewel die toen commandant was die aan het hoofd stond van het KMTC (AD, stuk 6, Landeninformatie, *TOLO news*-uittreksels). Ook de naam van de dienstdoende minister van defensie gedurende de periode dat hij voor het leger actief zou zijn geweest, deed bij verzoeker geen belletje rinkelen (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud II, 9 juli 2024, p. 23; AD, stuk 6, Landeninformatie, DVIDS, *New Afghan special operations unit will bolster national security*). Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de eenheid waartoe verzoeker behoorde begin 2018 werd ingezet in een grootschalige *clearing operation* in het Oosten van de provincie Nangarhar, onder andere in Momand Dara, waarbij tientallen IS-strijders werden gedood en er ook slachtoffers vielen aan de kant van de veiligheidsdiensten (AD, stuk 6, Landeninformatie, Pajhwok, *118 militants killed in a month of Nangarhar raids*, 9 januari 2018). Verzoeker ontkende nochtans uitdrukkelijk dat er tijdens zijn tewerkstelling '*sweeping/clearing operations*' plaatsvonden in Momand Dara (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud II, 9 juli 2024, p. 21).

Het geheel van deze opmerkelijke vaststellingen heeft tot gevolg dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden profiel van soldaat van het voormalige Afghaanse leger, waardoor evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen met de taliban die daaruit zouden zijn voortgevloeid.

5.1.8. Verzoeker legde een aantal documenten neer om zijn beweerde tewerkstelling bij het Afghaanse leger kracht bij te zetten (AD, stuk 5, Documenten, legerbadge, bankkaart). Deze documenten zijn niet van aard om het ongeloofwaardig karakter van de verklaringen van verzoeker om te buigen. Zo verwijst de commissaris-generaal in zijn beslissing naar de recente COI Focus Afghanistan van 13 september 2024, Corruptie en documentfraude, waaruit blijkt dat het relatief eenvoudig is om vervalste overheidsdocumenten te bekomen. Bijgevolg is de bewijswaarde van deze documenten uiterst gering. De pasfotootjes die verzoeker had neergelegd (AD, stuk 5, Documenten, foto vz leger), kunnen gemakkelijk in scène gezet zijn omdat eenieder een camouflagehemd kan aantrekken.

5.1.9. In zoverre verzoeker in zijn middel ingaat op het risico bij terugkeer na een verblijf in het Westen, dient te worden gewezen op de analyse dienaangaande in de aanvullende nota van de verwerende partij van 5 november 2025:

“Uit de beschikbare landeninformatie (*EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, en de SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad van februari*

2025) kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.**

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. In augustus 2024 wordt gemeld dat het aantal hooggeplaatste figuren dat na de machtsovername terugkeerde naar Afghanistan in het kader van de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen is tot bijna 1000 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van onder meer Kaboel, Kandahar, Jalalabad, Khost, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen. Het aantal gedwongen repatriëringen vanuit Europa naar Afghanistan bleef de voorbije jaren zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer. Op de luchthaven van Kaboel werd in oktober 2023 opnieuw een 'reception desk' voor terugkeerders geopend door IOM en het Afghaanse ministerie van 'Refugees and Repatriation'.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel.

De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen, terwijl een andere bron aangeeft dat er dagelijks Afghanen uit Westerse landen aankomen en dit niet tot problemen leidt. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Grenscontroles worden door bronnen omschreven als 'oppervlakkig'.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het

profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan dat de taliban terugkeerders doorgaans goed behandelen en dat ze geen weet hebben van acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. Verzoeker haalt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie."

Verzoeker weerlegt in zijn middel nergens het gegeven dat de taliban niet over de nodige logistieke capaciteit beschikken om iedere terugkeerder grondig te screenen. Bovendien heeft verzoeker zijn voorgehouden profiel van medewerker van de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten niet aannemelijk kunnen maken, waardoor hij geen opvallend profiel heeft tussen de talrijke Afghanen die van en naar Afghanistan reizen.

In zijn middel verwijst verzoeker naar de informatie uit het document *Pashtun Social Structure* om te besluiten dat de plaatselijke autoriteiten op wél op de hoogte zouden zijn van dorpelingen die vanuit het buitenland terugkeren. Verzoeker verklaarde evenwel dat zijn familie in het district Momand Dara woonde, maar dat zij naar het district Behsud (ongeveer een half uur rijden) verhuisden en achteraf terugkeerden naar Momand Dara (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud I, 30 april 2024, p. 4-5). De familie van verzoeker bleef dus niet steeds in zijn geboortedorp waardoor het wellicht voor de lokale autoriteiten ook minder duidelijk is of de familie van verzoeker Afghanistan al dan niet hebben verlaten. Verzoeker heeft bovendien geen uitgesproken profiel omdat zijn tewerkstelling voor het voormalige Afghaanse leger volstrekt ongeloofwaardig is, waardoor de vraag rijst of in zijn geval de plaatselijke leiders op

de hoogte zouden zijn van het gegeven dat hij vanuit het Westen zou zijn teruggekeerd of hierin geïnteresseerd zouden zijn. Verzoeker onderhoudt nog geregeld (telefonische) contacten met zijn familieleden in Afghanistan (*Ibid.*) en ontkende dat er recent nog iets gebeurd was met zijn familie of in zijn dorp dat rechtstreeks met zijn vertrek te maken had (*Ibid.*, p. 6). Bijgevolg is het weinig waarschijnlijk dat verzoeker in geval van terugkeer plots wel onder de negatieve aandacht van de Taliban zou geraken.

5.1.10. Verzoeker meent dat hem op basis van zijn verklaringen het voordeel van de twijfel zou moeten worden verleend. Hij gaat er hiermee kennelijk aan voorbij dat hij hiervoor dient te voldoen aan de cumulatieve voorwaarden die zijn opgesomd in artikel 48/6, §4 van de vreemdelingenwet, waarbij zijn algehele geloofwaardigheid dient vast te staan, hetgeen bij verzoeker geenszins het geval is. Verzoeker stelt dat hij zich in het kader van zijn asielaanvraag niet baseert op (gepercipieerde) 'verwestering'. Waar verzoeker tenslotte meent dat het refoulementverbod met de voeten werd getreden, dient erop te worden gewezen dat de bestreden beslissing van de commissaris-generaal geen verwijderingsmaatregel omvat.

5.1.11. Wanneer, zoals *in casu*, geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas of aan de ingeroepen vrees bij terugkeer na een verblijf in het Westen, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker maakt geen motiveringsgebrek aannemelijk, noch een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

5.2.1. Artikel 48/4 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

5.2.2. Met betrekking tot de 'ernstige schade', zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de vreemdelingenwet, worden geen concrete elementen aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat verzoeker dergelijk risico loopt in Afghanistan.

5.2.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, beroept op zijn vluchtrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat zijn vrees voor vervolging omwille van zijn voorgehouden profiel als soldaat van het voormalige Afghaanse Nationale Leger, ongegrond werd bevonden. Zodoende kan verzoeker zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet.

5.2.4. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk dat hij zich niet beroept op een risico op het lijden van ernstige schade omwille van de precaire socio-economische of humanitaire situatie in Afghanistan of omwille van de aanwezigheid van willekeurig geweld.

Verzoeker komt dus niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

6. Besluit

6.1. Verzoeker heeft geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 1, A, §2 van het Vluchtelingenverdrag, noch van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet. Er werd evenmin een schending van het refoulementverbod aangetoond. Verzoeker toont ook niet aan dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou hebben gehandeld of dat de bestreden beslissing behept zou zijn met een motiveringsgebrek.

Het door verzoeker aangevoerde middel is ongegrond. Voor zover als nodig treedt de Raad de motieven van de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus bij en maakt deze tot de zijne.

6.2. Gelet op wat voorafgaat, kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6.3. Er blijken ook geen essentiële elementen te ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Er werd niet aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet dan ook geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend zesentwintig door:

F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN